

Păinjiniș

George Topârceanu

În plasa gândurilor mele de lumină
Ți-am prins imaginea: o viespe
Subțire-n mijloc, ageră și fină.

O adiere poate s-o desprindă
Din luminosul ei hamac.
Să cadă ca o floare pe fața unui lac,
Să-i tulbure metalica oglindă...

E seară... Plopii însirați în zare
Se sting departe -
Văpăi de umbră, facile funerare
La căpătaiul zilei moarte...

De ce să-mi stai zadarnic împotrivă?
Rămâi a mea...
O, nu te zbate, dulcea mea captivă, -
Rețeaua fină s-ar cutremura
Și fiecare fir întins prea tare
Mă doare...

Că le-am urzit - păianjen solitar -
Nu din argintul razelor de lună,
Ci din fiorul unui visizar
Pe care Noaptea mi-l aduce-n dar
Ca să-l trăim o clipă împreună...